

L.S.,

1. Mijn vrouw, een gediplomeerd leerkracht en gecertificeerd remedial teacher, en ik maken al jarenlang rechtmatig gebruik van art. 5 lid b. LPW, omdat dit voor ons de enigste manier is om ons van onderwijs voor onze kinderen te verzekeren, dat overeenstemt met onze eigen godsdienstige en filosofische overtuigingen.
2. Het gezin is voor een kind de ideale plaats om op eigen niveau en tempo in een heel natuurlijk en vertrouwd pedagogisch klimaat te leren. Als ouder groei je met je kind mee in je pedagogische bekwaamheden. Bij aanvang heeft een ouder daarin reeds een voorsprong op een pas afgestudeerde Pabo-leerkracht. Dit omdat de ouder zijn eigen kind al vier jaren coacht. Onze ervaring is dat zindelijkheidstraining lastiger was dan het leren lezen.
3. *Het binnentreden van de woning door overheidspersonen is alleen iets voor bij misdrijven. Dat moet uit dit wetsvoorstel, evenals binnentreden uit het wetsvoorstel Tijdelijke wet maatregelen COVID-19 gesleuteld is. Artikel 15p onder punt 5 en 6 hoort in een rechtsstaat niet thuis. Op scholen geeft binnentreden door Onderwijsinspectie al (enige) gespannenheid bij leerkrachten, waardoor automatisch het pedagogisch klimaat verandert. Hoeveel te meer in een thuissituatie wordt het door kinderen als zeer onveilig ervaren als controleurs binnentreden, welke macht hebben hun thuisonderwijs af te pakken. Het pedagogisch klimaat is daarmee volledig verziekt. (Art 15d punt3) Dit schaadt het kind. Een woning is nu eenmaal geen school, ook al wordt er onderwezen.*
4. *Maar zelfs zonder artikel 15p onder punt 5 en 6 heeft het wetsvoorstel over thuisonderwijs nog een mensenrechtelijk risico: in geval van geen toestemming zijn er nog steeds richtingbezwaren en is er nog steeds de opdracht voor de Staat om, (bij de uitoefening van alle functies die de Staat in verband met de opvoeding en het onderwijs op zich neemt) het mensenrecht van ouders (om zich van die opvoeding en van dat onderwijs te verzekeren, die overeenstemmen met hun eigen godsdienstige en filosofische overtuigingen) te eerbiedigen. (Protocol 1 bij Art. 2 EVRM)*
5. De geschiedenis van de schoolstrijd is vol met voorbeelden van schending van mensenrechten. Hierbij is gebleken dat het geven van onderwijs vrij moet zijn, niet aan toestemming onderhevig, en de overheid ouders vrij moet laten in het nemen van beslissingen voor de opvoeding van hun kinderen. De geschiedenis van tegenwerken (door te verbieden of disproportionele aanvullende eisen te stellen, geen gehoor te geven, geen recht te willen doen, en openbaar onderwijs gratis laten zijn) van het onderwijs dat de ouders voor hun kinderen willen dreigt nu herhaald te worden. Wat betreft kwaliteitseisen kan de overheid beter hand in eigen boezem steken* en zich slechts blijven bemoeien met het openbaar onderwijs (met de uitval bijvoorbeeld).
6. Volgens mij is er geen enkele grond tot lastenverzwaring door dichttimmering van thuisonderwijs. Wij hebben in 2009 ook meegewerkt aan een onderzoek door het Kohnstamm Instituut in opdracht van Ministerie OCW. Alle gedane onderzoeken over thuisonderwijs geven juist een heel positief beeld. In "De effectiviteit van thuisonderwijs een overzicht van onderzoeksresultaten"*** staat dan ook in de samenvatting: "... vrijwel alle onderzoeken laten zien dat de effectiviteit van thuisonderwijs boven redelijke twijfel verheven is. Kinderen die thuisonderwijs gekregen hebben onderscheiden zich in hun schoolvorderingen en in hun sociaal-emotionele ontwikkeling in positieve zin van hun op school onderwezen leeftijdsgenoten. Volgens sommige onderzoeken bedraagt de gemiddelde voorsprong van de thuis onderwezen kinderen zelfs meerdere leerjaren. Vervolgens wordt aandacht besteed aan de vraag waarom de resultaten van thuisonderwijs zo positief zijn. Aanbevolen wordt de Leerplichtwet te versoepelen ten aanzien van de mogelijkheden voor thuisonderwijs." De voorgestelde eisen voor thuisonderwijs zijn volstrekt geen versoepeling te noemen. Integendeel het zijn verzwaringen, met welke het in de praktijk waarschijnlijk nog moeilijker zal worden toestemming te krijgen voor thuisonderwijs,

dan het was om toestemming van een gemeentebestuur te krijgen voor oprichting van een bijzondere school in de periode kort na de Grondwetwijziging van 1848 tot de Onderwijswet ook herzien werd.

7. Het wetsvoorstel biedt ook geen ruimte voor de diversiteit van thuisonderwijs. Zo wordt het kind de vrijheid ontnomen om de onderwijsvorm te genieten, die het beste bij hem/haar past. Zo dreigt de zin om te leren weggenomen te worden bij de kinderen. Met een vooropgezet onderwijsplan (art. 15c) wordt het onmogelijk gemaakt om flexibel om te gaan met de zone van de naaste ontwikkeling van een kind. Iets wat vooral bij jonge kinderen heel belangrijk is, maar ook bij hoogbegaafden en autisten. De zone van de naaste ontwikkeling van een kind is voor thuisonderwijzende ouders altijd helder en maakt administratie overbodig.
8. In het geven van thuisonderwijs gaat, behalve geld, veel tijd en energie. Als de zaken genoemd in dit wetsvoorstel van kracht worden kost het ons nog meer tijd en energie, welke we liever investeren in onze kinderen, dan in het behouden of verkrijgen van toestemming volgens de aanvullende voorschriften, welke er nu nog eens bij de huidige Leerplichtwet dreigen te komen. De overregulering zou ten koste gaan van kostbare onderwijstijd of de voorbereiding daarvan, waardoor de overheid de rechten van het kind dreigt te gaan schenden.
9. Beter zou zijn verlaging van belastingdruk van éénverdieners. Thuisonderwijzers besparen immers door geen gebruik te maken van het staatsbekostigde onderwijs, terwijl we daar via belastingen wel aan meebetalen. De gelijkbekostiging van scholen in de vorige eeuw toont aan dat dit argument een punt heeft. Beloning is beter op z'n plaats dan wetsverzwaring voor ouders, die hun taken serieus nemen.
10. Ik zou het op prijs stellen als de overheid een juist beeld zal weten te schetsen van thuisonderwijs en actief zal bijdragen aan het wegnemen van vooroordelen. Bescherming tegen willekeur zou passender zijn, dan een boa als de Leerplichtambtenaar en de Onderwijsinspectie, met haar schoolse referentiekader, nog meer bevoegdheden te geven. Gesteund door Ingrado zijn reeds vele leerplichtambtenaren buiten hun boekje gegaan. Nu dreigt dit zelfs in de wet verankerd te worden! Dat lijkt op de negentiende eeuw en is niet iets voor deze tijd. De schoolstrijd is blijkbaar nog niet voorbij. Onderwijs aan de ouders!
11. De geest van dit wetsvoorstel is dezelfde als die van het eerdere Onderwijs op andere locatie dan school. De toonzetting is bedroevend. Ik verzoek u dan ook om de reacties te herlezen, welke gegeven zijn op de internetconsultatie Onderwijs op een andere locatie dan school.
12. Kortom, dit wetsvoorstel niet tot wet maken.

* <https://www.nrc.nl/nieuws/2020/06/24/er-voltrekt-zich-een-onderwijsramp-en-niemand-die-het-ziet-a4003903>

** <https://www.thuisonderwijs.nl/wp-content/uploads/2018/09/effectiviteit.pdf>